

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Р1 336/2021
17.06.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бранка Станића, председника већа, Тајјане Матковић Стефановић и Тајјане Миљуш, чланова већа, у предмету тужиоца АА из ..., ул. ... бр. ..., кога заступа Миланка Митровић, адвокат у ..., ул. ... бр. ..., против тужене Републике Србије – Основни суд у Крагујевцу, коју заступа Државно правобранилаштво из Београда, Одељење у Крагујевцу, решавајући сукоб надлежности између Основног суда у Крагујевцу и Основног суда у Деспотовцу, у седници већа одржаној дана 17. јуна 2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

За поступање у овом предмету месно је надлежан Основни суд у Великој Плани.

Образложење

Тужилац је дана 24.09.2020. године, поднео тужбу Основном суду у Крагујевцу ради наплате накнаде неимовинске штете у износу од 800,00 евра изазване повредом права на суђење у разумном року која је утврђена решењем Основног суда у Крагујевцу Р4-В-14/19 од 14.01.2020. године.

Основни суд у Крагујевцу донео је решење 14Прр- 3635/20 од 03.11.2020. године којим се огласио месно ненадлежним за поступање и по правноснажности решења списе предмета доставио Основном суду у Деспотовцу – судска јединица Свилајнац, као месно надлежном суду. У образложењу решења навео је да је тужени приговорио месној надлежности, те да је на основу члана 28. став 1. Закона о заштити права на суђење у разумном року списе предмета доставио месно надлежном суду према пребивалишту тужиоца.

Основни суд у Деспотовцу, судска јединица Свилајнац, није прихватио месну надлежност са образложењем да његова надлежност не произлази из одредбе члана 28. став 1. Закона о заштити права на суђење у разумном року. Списе предмета доставио је Апелационом суду у Крагујевцу ради решавања насталог сукоба надлежности.

Апелациони суд у Крагујевцу се решењем Р 1529/21 од 13.05.2021. године огласио стварно ненадлежним за одлучивање о сукобу месне надлежности између Основног суда у Деспотовцу и Основног суда у Великој Плани и уступио спис предмета Врховном касационом суду на решавање насталог сукоба.

Решавајући настали сукоб надлежности применом одредбе члана 22. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 72/11 ... 18/20), Врховни касациони суд налази да је за поступање у овом предмету месно надлежан Основни суд у Великој Плани.

Одредбом члана 28. став 1. Закона о заштити права на суђење у разумном року („Сл. гласник РС“ бр. 40/2015) прописано је да је за одлучивање по тужби за новчано обештећење, као правно средство којим се штити право на суђење у разумном року, месно надлежан основни суд на чијем подручју тужилац има пребивалиште, боравиште или седиште.

У конкретном случају, предмет правне заштите је управо захтев за накнаду штете због повреде права на суђење у разумном року, па се стварна и месна надлежност суда за поступање има ценити на основу одредбе члана 28. Закона о заштити права на суђење у разумном року. Како се пребивалиште тужиоца налази на адреси у месту ..., на територији општине Велика Плана, то је за поступање у овом предмету месно надлежан Основни суд у Великој Плани.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је применом члана 22. Закона о парничном поступку одлучио као у изреци.

**Председник већа–судија
Бранко Станић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић